
Zakończenie

W zakończeniu autor ma możliwość odniesienia się do opracowanej książki, ocenić stopień zrealizowania postawionych celów. W przypadku tej książki, podobnie jak i wszystkich innych mam poczucie niedokończenia zadania. Zupełnie poza treścią rozważań, a niekiedy tylko zasygnalizowane zostało wiele zagadnień, które z kulturą pracy się wiążą i ją wyznaczają. Daje to poczucie pewnego niedosytu, jednakże jest inspiracją do kolejnego być może podjęcia tej niewyczerpywalnej problematyki. W moim odczuciu bardzo ważnej, nieprzemijającej i chyba coraz bardziej aktualnej. Szacunek do człowieka, który ludzkość wypracowywała z mozołem, często wielkim nakładem kosztów, stał się bezcennym rezultatem, którego nie można strwonić. Ten szacunek należy rozumieć bardzo szeroko – bezgranicznie. W szczegółowym rozpoznaniu chodzi tu m.in. o szacunek do siebie samego, indywidualnie do innych ludzi, niezależnie od ich cech kulturowo-demograficznych, jak i do całych grup społecznych.

W książce starałem się ukazać kluczowe zagadnienia związane z życiem zawodowym człowieka pod kątem jego profesjonalnego sytuowania się w strukturze organizacji pracującej. Dążenie do profesjonalizmu jest zadaniem każdego, kto na drogę pracy zawodowej wkracza. U podłoża profesjonalnego działania leżą z pewnością cechy kulturowe, a szczególnie dobre wychowanie, wyniesione przede wszystkim z domu rodzinnego. Profesjonalistę – osobę o wysokim poziomie kultury pracy cechują obok wysokich kompetencji zawodowych także solidność, rzetelność i dobre maniery. Na poziomie profesjonalnym bowiem nie może być mowy o cwaniactwie, nadużywaniu swojej pozycji, prywacie, złym traktowaniu innych, prymitywnym języku komunikacji, braku umiejętności właściwego, stosownego do sytuacji zachowania się. Paradoksalnie o profesjonalizmie pracownika sądzimy głównie na podstawie jego niezawodowych cech, bowiem te stanowią warunek *sine qua non*.

